

"Vi skapade en vandring geno

Playin' Prayers gör musikgudstjänster utifrån låtar av U2, Johnny Cash och andra kända artister

Andreas Thalenius.

Stina Rosén.

En konsert med Johnny Cash-låtar och gudstjänst i ett. För medlemmarna i Playin' Prayers är detta det bästa av två världar. Och att döma av hur många som kommer på musikgudstjänsterna verkar det vara ett vinnande koncept.

Prästen Andreas Thalenius älskar musikhistoria. Under gymnasiet började han läsa musikbiografier på löpande band och grottade ned sig i olika artisters liv. Hans första möte med U2 blev omvälvande.

– "Här är ett band som når ut även fast de sjunger om sin kristna tro och som mina kompisar inte tycker är jättetöntiga!", minns han hur han tänkte.

Han började samla på skivor av U2, Nick Cave, Neil Young, Bruce Springsteen och andra.

– Många av deras texter hardjupa bibliska rötter och ibland ett närmast religiöst språk. Det handlade också om samhällspolitiska frågor och viktiga saker – det var tydligt att musiken var mer än bara underhållning.

– Sedan dess har jag fascinerats av hur mycket musiken påverkar mig och andra människor, fortsätter Andreas Thalenius.

DET ÄR DETTA han som präst vill förmedla i musikgudstjänsterna som gänget i Playin' Prayers bjuder in till och som nu blivit ett etablerat koncept i Västsverige där medlemmarna är verksamma. Sammanlagt har de anordnat strax under 40 musikgudstjänster – oftast med Johnny Cash-tema, men även med andra artister som tema. Det är en kreativ process att skapa gudstjänsten, där musikererna hittar arrangemang och teman som växer fram i samklang när de övar. Alla är involverade för att få till en fungerande och berörande helhet.

– Det föddes lite ur en frustration över att musikgudstjänster

Playin' Prayers musikgudstjänster har blivit ett etablerat koncept i Västsverige.

sällan hänger ihop. Ibland har man lagt mycket krut på bra musik, men inte tagit tillvara på berättelsen som kan finnas. Det finns många artister som brottats med Gud, tron och stora livsfrågor – det ville vi ta vara på för att det har något att säga oss om hur det är att vara människa, och om vem Gud är, säger Andreas Thalenius.

– Den första vi gjorde sammanföll med att Bob Dylan fick Nobelpriset. Vi skapade en vandring genom Bobs liv, om hans möte med Gud, men vi tog också upp hans kamp mot orättvisor och hans

engagemang i medborgarrättsrörelsen. Jag kopplade också hans liv till våra – vilka kamper har vi, hur möter Gud oss i våra liv?

Med hjälp av bilder, korta videos, berättande och inte minst bandets välrepererade låtar, genomförs musikgudstjänsten – och tycks locka folk vart de än kommer. På flera av gudstjänsterna har det kommit så många till kyrkan att de tvingats stänga dörrarna – folk har inte fått plats, berättar Andreas Thalenius.

– Jag har sett rockfantaster komma till kyrkan och titta

skeptiskt på mig som präst: "Vad kan han ha att säga om Johnny Cash?", men sedan förstår de att jag har en kärlek till musiken, att jag fattar vad den handlar om.

STINA ROSÉN SPELAR fiol, kontrabas och sjunger i bandet.

– Jag gillar när musiken får ingå i ett sammanhang, där den får en tydlig funktion och vävs in i en berättelse. Då kan man också förstå och uttrycka musiken bättre.

När hon fick frågan om att bli en del av bandet passade det perfekt i tiden – Stina Rosén hade

längtat efter ett musikaliskt sammanhang, och hon trivs väldigt bra. Det finns en bra dynamik bland medlemmarna och utrymme för frihet och improvisation, menar hon.

– Alla i bandet får bidra utifrån sitt sätt, och genom att vara lyhörda när vi musicerar stärker vi både varandra och uttrycket.

Hur är det att vara med och anordna musikgudstjänster?

– Det är bra att kyrkan får vara en plats där vi får prata om livet och dess utmaningar – att vi vågar se alla delar, som att prata om döden

m Bob Dylans liv”

FOTO: PRIVAT

och andra existentiella frågor. Det är jätteviktigt! Sedan om man riktar sina tankar mot Gud, eller vad man kallar det – det får vara upp till var och en tycker jag. Men det är väldigt fascinerande hur stark upplevelsen kan bli – det blir en sådan närvaro och ibland sitter publiken helt tyst efter en låt. De blir verkligen påverkade av någonting.

– Det är fint att det kan få betydelse så mycket, den där stunden.

Andreas Thalenius håller med. Han ser att människor dras till gudstjänsterna där musiken får ta

stort utrymme och får beröra på ett nytt sätt. Han menar att det är en sådan typ av gudstjänst han själv skulle vilja gå på.

– Jag trodde inte att Gud kunde använda mitt intresse av att ”nörda ner mig” i biografier om gitarrspelande gubbar, som ett sätt att nå ut till människor och bygga församling! Men Gud vill använda de intressen och gåvor vi har – det är tydligt.

Josefin Lilja
josefin.lilja@dagen.se
08-619 24 47

PLAYIN' PRAYERS

- **Har anordnat närmare 40 musikgudstjänster i Halland, Bohuslän, Dalsland och Göteborg. Oftast med Johnny Cash-tema, men även med Bob Dylan och andra.**
- **Medverkande: Andreas Thalenius, präst; Michael Ardenheim, sång och gitarr; Gugge Hultman, piano, munspel, dragspel, bas, banjo och sång; Olof Andersson, sång, gitarr och bas; Stina Rosén, fiol, kontrabas och sång.**

KRÖNIKA
LINA
SKOGHÄLL
PASTOR

Det är en lyx att välja vad man vill avstå

Just nu älskar våra barn David Sundin. Vi har läst hans böcker *Boken som inte ville bli läst* och *Boken som absolut inte ville bli läst* på kvällarna. Det finns texter som nästan skriver sig själva. Orden har tagit form redan och behöver bara lite tid att få komma fram. Sedan finns det texter som inte alls vill ta form. Som trilskas och konstrar. Det här är absolut en text i den sistnämnda kategorin. Jag skulle kunna beskriva den som ”texten som verkligen inte ville bli skriven”.

VI BEFINNER OSS på väg mot påskens glädje och min intention var att skriva något om fasteperioden. Hur viktigt det är för oss i vår uppskrivade tillvaro att ta tillfället att sakta ner. Att avstå. Att förenkla och skala av. För jag tror verkligen på det. Ja, jag är övertygad om att vi behöver fastan för att fokusera och ställa in skärpan inför påsken. Trots den övertygelsen så kunde jag omöjligt hitta orden för att skriva den text jag önskade om fastan. Någonting stämde inte alls, det fanns ett skav varje gång jag försökte samla mig och skriva.

Skavet är inte nytt. Jag är inte den första att varken identifiera det eller sätta ord på det, men det är likväl aktuellt. Det som skaver i mig är hur lätt vi kidnappar fastan för våra egna syften. Vi avstår från mat och går ner i vikt och närmar oss vårt kroppsideal. Vi avstår från inköp och sparar pengar som vi kan spendera senare. Fastan blir ytterligare ett sätt att investera i oss själva.

”
Alla försök att närma oss Gud är bra försök.

För femton månader sedan blev jag sjuk i det som kom att utvecklas till postcovid. År det något jag lärt mig sedan dess så är det att avstå. Med det följer insikten om vilken milsvid skillnad det är mellan det påtvingande avståndstagandet och det valda.

ATT UNDER FASTEPERIODEN ha valmöjligheten att avgöra vad jag vill avstå ifrån är ur det perspektivet att betrakta som en lyx. Själva möjligheten att avstå något till förmån för något annat är en nådens gåva som räcks oss. Gåvor bör hanteras varsamt och inte missbrukas, särskilt om du värdesätter givaren. Därför brister något i mig när jag anar att enkelhetens gåva som bjuds oss på vandringen mot Golgata förvrängs till förtjänst.

Bibeln talar om rätt fasta i termer av att lossa bojor, krossa oförrätter, ge mat åt dem som hungrar och klä de fattiga. Kanske är det så att vi som har lyxen att välja vad vi ska avstå ifrån under fastan borde fråga oss om vårt val leder i den riktning Ordet talar om. Om det sätter oss i rörelse mot de minsta och de svagaste. Mot dem som berövats valet, som varje dag tvingas avstå. Nu låter den här ”texten som verkligen inte ville bli skriven” som en dom över alla oss som någon gång fastat med grumliga motiv.

ALLA FÖRSÖK ATT närma oss Gud är bra försök. Vi kan väl bara försöka komma överens om att inte göra som Ernst Kirchsteiger och säga ”I det enkla bor det vackra” och sedan sälja det på tusentals tändsticksaskar, handdukar och disktrasor?

När vi tillsammans skärper trons blick inför påskens mysterium tror jag på riktigt att vi kan få vara med och se hur Jesus ger människor friheten tillbaka.

LINA SKOGHÄLL, pastor i Allianskyrkan Bottnaryd/Ryd och samordnare på ALT